

**มติคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ
ครั้งที่ 4/2549 (ครั้งที่ 107)
วันจันทร์ที่ 6 พฤศจิกายน พ.ศ. 2549 เวลา 10.00 น.
ณ ห้องประชุม 301 ตึกบัญชาการ ทำเนียบรัฐบาล**

1. นโยบายและแผนพัฒนาพลังงานของประเทศ
2. การแก้ไขปัญหาหนี้สินกองทุนน้ำมันเชื้อเพลิง และแนวทางในการบริหารกองทุนฯ ในอนาคต
3. แนวทางการกำกับดูแลกิจการไฟฟ้าและก๊าซธรรมชาติ
4. แนวทางการส่งเสริมน้ำมันแก๊สโซลล์และการเลื่อนการยกเลิกเบนซิน 95
5. การแก้ไขปรับปรุงพระราชบัญญัติปิโตรเลียม พ.ศ. 2514
6. การขยายการรับซื้อไฟฟ้าจาก สปป. ลาว >
7. สถานการณ์ราคาน้ำมันเชื้อเพลิง (ตั้งแต่กันยายน - ตุลาคม 2549)
8. การปรับค่าไฟฟ้าตามสูตรการปรับอัตราค่าไฟฟ้าโดยอัตโนมัติ (Ft) และแนวโน้มค่า Ft ในระยะต่อไป
9. ความคืบหน้าในการแก้ไขระเบียบการรับซื้อไฟฟ้าจากผู้ผลิตไฟฟ้าขนาดเล็กมาก (VSPP) และการรับซื้อไฟฟ้าจากผู้ผลิตไฟฟ้ารายเล็ก (SPP) ในระบบ Cogeneration
10. การพัฒนาและปรับปรุงกฎหมายต่างๆ ของกระทรวงพลังงาน

ม.ร.ว. ปรีดียาทร เทวกุล รองนายกรัฐมนตรี ประธานกรรมการ
นายเมตตา บันเทิงสุข ผู้อำนวยการสำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน กรรมการ
และเลขาธิการ

เรื่องที่ 1 นโยบายและแผนพัฒนาพลังงานของประเทศ

สรุปสาระสำคัญ

1. เมื่อวันที่ 3 พฤศจิกายน 2549 รัฐบาลได้แถลงนโยบายรัฐบาลต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และ ในส่วนของนโยบายด้านพลังงานเป็นดังนี้ "จะส่งเสริมประสิทธิภาพและประหยัดการใช้พลังงาน การพัฒนาและใช้ประโยชน์พลังงานทดแทน การสำรวจ

และพัฒนาแหล่งพลังงานทั้งภายในประเทศและนอกประเทศ รวมถึงเขตพัฒนา
ร่วมกันกับประเทศเพื่อนบ้าน การส่งเสริมการใช้พลังงานสะอาด การกำหนด
โครงสร้างราคาพลังงานที่เหมาะสม และการปรับโครงสร้างบริหารกิจการพลังงานให้
เหมาะสม โดยแยกงานนโยบายและการกำกับดูแลให้มีความชัดเจน รวมทั้งส่งเสริม
การแข่งขันในธุรกิจพลังงานในระยะยาว และการศึกษาวิจัยพลังงานทางเลือก"
เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการดำเนินงาน กระทรวงพลังงานจึงได้จัดทำนโยบายและ
แผนพัฒนาพลังงานของประเทศ โดยแบ่งนโยบายพลังงานออกเป็น 2 ระยะคือ
มาตรการที่ต้องดำเนินการทันที ซึ่งเป็นนโยบายเร่งด่วนเพื่อแก้ปัญหาพลังงานของ
ประเทศ และมาตรการที่ต้องดำเนินการในระยะต่อไป เป็นนโยบายเพื่อการวาง
พื้นฐานการพัฒนาพลังงานของประเทศให้มีความมั่นคงและยั่งยืน สอดคล้องกับ
หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

2. นโยบายและแผนพัฒนาพลังงานของประเทศ ประกอบด้วย นโยบายในระยะสั้น
และระยะยาว โดยที่นโยบายระยะสั้น สรุปได้ดังนี้

2.1 ปรับโครงสร้างการบริหารกิจการพลังงานให้เหมาะสม เพื่อให้การบริหารจัด
การพลังงาน ของประเทศมีประสิทธิภาพสูงสุด โดยยกร่างพระราชบัญญัติการ
ประกอบกิจการพลังงาน เพื่อแยกงานนโยบายและการกำกับดูแลออกจากกันให้มี
ความชัดเจน ด้วยให้การกำกับดูแลกิจการพลังงานครอบคลุมถึงกิจการ ไฟฟ้าและ
ก๊าซธรรมชาติ และมีการจัดตั้งองค์กรอิสระกำกับดูแลตามกฎหมาย พร้อมทั้งเสนอ
การแก้ไขพระราชกฤษฎีกา กำหนดอำนาจ สิทธิและประโยชน์ของ บริษัท ปตท.
จำกัด (มหาชน) พ.ศ. 2544 เพื่อโอนอำนาจรัฐ ให้มาอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของรัฐ
ตลอดจนเร่งผลักดัน ปรับปรุง แก้ไข กฎหมายด้านพลังงานอื่นๆ เช่น พ.ร.บ.
ปิโตรเลียม พ.ศ. 2514 และ พ.ร.บ. การส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน พ.ศ. 2535 เป็น
ต้น

2.2 การจัดหาพลังงาน เพื่อให้ความเพียงพอและมั่นคง โดยเร่งรัดและส่งเสริมการ
สำรวจและพัฒนาแหล่งเชื้อเพลิงปิโตรเลียมทั้งในประเทศและเขตพื้นที่ทับซ้อนกับ
ประเทศเพื่อนบ้าน เช่น แหล่งก๊าซธรรมชาติในอ่าวไทยเพิ่มเติม และพัฒนาโครงข่าย
ท่อก๊าซธรรมชาติกับประเทศเพื่อนบ้าน นอกจากนี้ เร่งส่งเสริมบทบาทของ ปตท.สผ.
ในการสำรวจพัฒนาแหล่งปิโตรเลียมทั้งในประเทศและต่างประเทศ ขณะเดียวกัน
ปรับปรุงแผนพัฒนากำลังการผลิตไฟฟ้าของประเทศ โดยการปรับค่าพยากรณ์ไฟฟ้า
ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจ และส่งเสริมบทบาทของภาคเอกชนให้
มีส่วนร่วมในการผลิตไฟฟ้าเพิ่มขึ้น ตลอดจนกระจายแหล่งและชนิดเชื้อเพลิงที่ใช้ใน
การผลิตไฟฟ้า รวมถึงการรับซื้อไฟฟ้าจากประเทศเพื่อนบ้าน

2.3 ส่งเสริมให้มีการใช้พลังงานอย่างประหยัดและมีประสิทธิภาพ โดยการกำหนด
เป้าหมาย และเร่งดำเนินการอนุรักษ์พลังงานทั้งภาครัฐ เอกชน และประชาชน เพื่อให้
เกิดผลในทางปฏิบัติอย่างจริงจังและต่อเนื่อง และจัดตั้งองค์กรหลักในการผลักดัน
และบริหารจัดการด้านการใช้พลังงาน (National Demand Side Management
Office) พร้อมทั้งเร่งดำเนินการกำหนดมาตรฐานการประหยัดพลังงานของอุปกรณ์
เครื่องจักร และเครื่องยนต์ที่ใช้พลังงาน และส่งเสริมการใช้ระบบขนส่งมวลชนให้มาก
ขึ้น ตลอดจนริเริ่ม มาตรการประหยัดพลังงานในภาคคมนาคมขนส่ง รวมทั้งสนับสนุน

ให้มีการรับซื้อไฟฟ้าจากผู้ผลิตไฟฟ้าด้วยระบบผลิตไฟฟ้า และความร่วมกัน (Cogeneration) ในปริมาณที่เหมาะสม โดยผ่านระเบียบการรับซื้อ ไฟฟ้าจากผู้ผลิตไฟฟ้าขนาดเล็ก (SPP) และระเบียบการรับซื้อไฟฟ้าจากผู้ผลิตไฟฟ้าขนาดเล็กมาก (VSPP)

2.4 ส่งเสริมพลังงานทดแทนที่เหมาะสมกับประเทศ เพื่อกระจายชนิดเชื้อเพลิงและลดการพึ่งพาการนำเข้าพลังงาน โดยส่งเสริมการใช้ก๊าซธรรมชาติ (NGV) ก๊าซโซฮอล (Gasohol) และไบโอดีเซล (Biodiesel) ทดแทนน้ำมันเชื้อเพลิงในภาคขนส่ง และสนับสนุนให้มีการรับซื้อไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน ในสัดส่วนและราคาที่เหมาะสม รวมทั้งจัดตั้งองค์การมหาชนเพื่อดำเนินการส่งเสริมการใช้พลังงานหมุนเวียนในชุมชนให้เกิดขึ้นอย่างจริงจังและยั่งยืน พร้อมทั้งสนับสนุนการศึกษาวิจัยและพัฒนาพลังงานทดแทน เช่น นโยบาย นอกจากนี้จะเผยแพร่ให้ความรู้เพื่อให้ประชาชนรู้จักและมั่นใจการเลือกใช้เชื้อเพลิงอื่น

2.5 กำหนดโครงสร้างราคาพลังงาน เพื่อให้การกำหนดราคาพลังงานโปร่งใส เป็นธรรม และสะท้อนต้นทุนที่แท้จริง โดยกำกับดูแลให้การกำหนดราคาน้ำมันเชื้อเพลิงเป็นไปตามกลไกตลาดที่เสรี โปร่งใส และเป็นธรรม และเร่งดำเนินการเพื่อลดภาระหนี้สินกองทุนน้ำมันเชื้อเพลิงและวางกรอบแนวทางการใช้งบประมาณของกองทุนน้ำมันเชื้อเพลิงในอนาคต พร้อมทั้งปรับโครงสร้างราคาและการชดเชยก๊าซปิโตรเลียมเหลว (LPG) เพื่อให้ราคาสะท้อนต้นทุน และปรับวิธีการคำนวณค่า Ft ให้ความเหมาะสมและเป็นธรรมยิ่งขึ้น รวมทั้งกำกับดูแลอัตราค่าตอบแทนในการจัดหา ค่าผ่านท่อ และการจำหน่ายก๊าซธรรมชาติให้มีความชัดเจน โปร่งใส และเป็นธรรมต่อผู้บริโภค

2.6 กำหนดมาตรการด้านพลังงานสะอาด เพื่อลดผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นจากการประกอบกิจการพลังงานในรูปแบบต่างๆ โดยการกำหนดมาตรฐานคุณภาพน้ำมันสำเร็จรูปให้สูงขึ้นอย่างเหมาะสม และปฏิบัติตามพันธกรณีด้านสิ่งแวดล้อมที่ให้สัตยาบันไว้กับมิตรประเทศ พร้อมทั้งร่วมมือกับนานาชาติประเทศในการดำเนินการด้านสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับการประกอบกิจการพลังงาน เพื่อให้เกิดการพัฒนาพลังงานอย่างยั่งยืน ตลอดจนเร่งผลักดันกลไกการพัฒนาที่สะอาด (CDM) เพื่อส่งเสริมให้เกิดการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ และช่วยให้มีการใช้พลังงานหมุนเวียนเพิ่มขึ้น

2.7 ส่งเสริมให้ภาคเอกชนและประชาชนมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย โดยส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและมาตรการด้านพลังงาน เพื่อให้การพัฒนาพลังงานเป็นการพัฒนาอย่างยั่งยืน รวมทั้งส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการพัฒนาพลังงานชุมชน เช่น การผลิตไฟฟ้าและไบโอดีเซลชุมชน

3. สำหรับนโยบายระยะยาว ซึ่งเป็นการวางรากฐานการบริหารจัดการพลังงานแบบยั่งยืน และสอดคล้องตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยจะดำเนินการ ดังนี้คือ

3.1 จัดหาพลังงานโดยการกำหนดมาตรการที่ก่อให้เกิดการพัฒนาและจัดหาพลังงานของประเทศที่ทำให้เกิดความมั่นคง มีใช้อย่างพอเพียงและทั่วถึง และลดการนำเข้าพลังงานจากต่างประเทศ รวมทั้งศึกษาวิจัยพัฒนาพลังงานทางเลือกอื่นๆ

3.2 พัฒนาพลังงานแบบยั่งยืน โดยให้ความสำคัญในการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในการพัฒนาพลังงาน ควบคู่ไปกับการลดผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมจากการพัฒนาธุรกิจพลังงาน และปฏิบัติตาม พันธกรณีด้านสิ่งแวดล้อมที่ให้สัตยาบันไว้กับมิตรประเทศ พร้อมทั้งให้ผู้ผลิต ผู้จำหน่าย และผู้ใช้เข้ามามีส่วนร่วมในการรับผิดชอบผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม

3.3 ส่งเสริมการแข่งขันในธุรกิจพลังงาน โดยส่งเสริมการแข่งขันในธุรกิจพลังงาน เพื่อให้เกิด ประสิทธิภาพและความเป็นธรรม

มติของที่ประชุม

เห็นชอบนโยบายและแผนพัฒนาพลังงานของประเทศ ดังนี้

ระยะสั้น เริ่มดำเนินการทันทีภายในรัฐบาลนี้

1. ปรับโครงสร้างการบริหารกิจการพลังงานให้เหมาะสม เพื่อให้การบริหารจัดการพลังงานของประเทศมีประสิทธิภาพสูงสุด

(1) ยกร่างและเร่งดำเนินการเพื่อให้มีพระราชบัญญัติประกอบกิจการพลังงาน เพื่อแยกงานนโยบายและการกำกับดูแลออกจากกันให้มีความชัดเจน โดยให้การกำกับดูแลกิจการพลังงาน ครอบคลุมถึงกิจการไฟฟ้าและก๊าซธรรมชาติ และมีการจัดตั้งองค์กรอิสระกำกับดูแล

(2) เสนอการแก้ไขพระราชกฤษฎีกา กำหนดอำนาจ สิทธิและประโยชน์ของ บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) พ.ศ. 2544 เพื่อโอนอำนาจรัฐให้มาอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของรัฐ

(3) เร่งผลักดัน ปรับปรุง แก้ไข กฎหมายด้านพลังงานอื่นๆ เช่น พ.ร.บ. ปีโตรเลียม พ.ศ. 2515 และ พ.ร.บ. เพื่อส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน พ.ศ. 2535 เป็นต้น ทั้งนี้ เพื่อแก้ปัญหาและอุปสรรค ตลอดจนทำให้เกิดความคล่องตัวในการดำเนินการด้านพลังงาน

2. การจัดหาพลังงาน เพื่อให้พลังงานมีความเพียงพอและมั่นคง

(2.1) เร่งรัดและส่งเสริมการสำรวจและพัฒนาแหล่งเชื้อเพลิงพลังงาน

(1) ส่งเสริมการสำรวจพัฒนาแหล่งเชื้อเพลิงปิโตรเลียมทั้งในประเทศ และเขตพื้นที่ทับซ้อนกับประเทศเพื่อนบ้าน

- เร่งจัดหาก๊าซธรรมชาติในอ่าวไทยเพิ่มเติม จากแหล่งยูโนแคล แหล่งอาทิตย แหล่งบงกช แหล่งไพลีน และแหล่งก๊าซในเขตพื้นที่พัฒนาร่วมไทย-มาเลเซีย (JDA)

- พัฒนาโครงข่ายท่อก๊าซธรรมชาติกับประเทศเพื่อนบ้าน ได้แก่ สหภาพพม่า แหล่ง M7/M9 และ A1 และประเทศอินโดนีเซีย แหล่งนาทูนา และหรือ LNG จากต่างประเทศ
- เร่งรัดการเจรจาตกลงเกี่ยวกับการพัฒนาทรัพยากรปิโตรเลียมในเขตไหล่ทวีป ทับซ้อนไทย - กัมพูชา

(2) ส่งเสริมบทบาทของ ปตท.สผ. ในการสำรวจพัฒนาแหล่งปิโตรเลียมทั้งในประเทศและต่างประเทศ

(2.2) ปรับปรุงแผนพัฒนากำลังการผลิตไฟฟ้าของประเทศ

(1) ปรับค่าพยากรณ์ไฟฟ้าให้เหมาะสมและสอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจ เพื่อให้การลงทุนด้านกิจการไฟฟ้าเป็นไปอย่างเหมาะสมและเพียงพอต่อความต้องการใช้

(2) ส่งเสริมบทบาทของภาคเอกชนให้มีส่วนร่วมในการผลิตไฟฟ้าเพิ่มขึ้น โดยเร่งรัดการออกประกาศเชิญชวนการรับซื้อไฟฟ้าจากผู้ผลิตไฟฟ้ารายใหญ่ (IPP)

(3) กระจายแหล่งและชนิดเชื้อเพลิงที่ใช้ในการผลิตไฟฟ้า รวมถึงการรับซื้อไฟฟ้าจากประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อความมั่นคงด้านพลังงาน เสถียรภาพของราคาโดยคำนึงถึงต้นทุนการผลิต ผลกระทบสิ่งแวดล้อม และประโยชน์ต่อผู้บริโภค

3. ส่งเสริมให้มีการใช้พลังงานอย่างประหยัดและมีประสิทธิภาพ

(1) กำหนดเป้าหมายและเร่งดำเนินการอนุรักษ์พลังงานทั้งภาครัฐ เอกชน และประชาชน เพื่อให้เกิดผลในทางปฏิบัติอย่างจริงจังและต่อเนื่อง และปลูกฝังให้เกิดการใช้พลังงานอย่างรู้คุณค่า เช่น การเลือกใช้อุปกรณ์ที่ติดฉลากแสดงประสิทธิภาพการใช้พลังงาน เป็นต้น

(2) จัดตั้งองค์กรหลักในการผลักดันและการบริหารจัดการด้านการใช้พลังงาน (National Demand Side Management Office) เพื่อให้การดำเนินการส่งเสริมการประหยัดพลังงานเป็นไปอย่างคล่องตัว มีประสิทธิภาพ มีความต่อเนื่อง

(3) เร่งดำเนินการกำหนดมาตรฐานการประหยัดพลังงานของอุปกรณ์ เครื่องจักร และเครื่องยนต์ที่ใช้พลังงาน รวมทั้ง ดำเนินการติดฉลากอุปกรณ์ที่ได้กำหนดมาตรฐานไว้แล้ว

(4) ส่งเสริมการใช้ระบบขนส่งมวลชนให้มากขึ้น โดยจัดเตรียมพื้นที่จอดรถในลักษณะ Park & Ride และอำนวยความสะดวก โดยเตรียม Feeder ให้บริการเดินทางเข้าสู่เมือง

(5) สนับสนุนให้มีการรับซื้อไฟฟ้าจากผู้ผลิตไฟฟ้าด้วยระบบผลิตไฟฟ้า และความร่วมมือนกัน (Cogeneration) ซึ่งเป็นระบบการผลิตไฟฟ้าที่มีประสิทธิภาพ โดยผ่านระเบียบการรับซื้อไฟฟ้าจากผู้ผลิตไฟฟ้าขนาดเล็ก (SPP) และระเบียบการรับซื้อไฟฟ้าจากผู้ผลิตไฟฟ้าขนาดเล็กมาก (VSPP) ในปริมาณที่เหมาะสม

(6) ริเริ่มมาตรการประหยัดพลังงานในภาคขนส่ง ได้แก่ การพัฒนาระบบแหล่งมวลชน ระบบ Logistics และการพัฒนายานยนต์ประหยัดพลังงาน เป็นต้น

4. ส่งเสริมพลังงานทดแทนที่เหมาะสมกับประเทศ เพื่อกระจายชนิดเชื้อเพลิง และลดการพึ่งพาการนำเข้าพลังงาน

(1) ส่งเสริมการใช้ก๊าซธรรมชาติ (NGV) ก๊าซโซฮอลล์ (Gasohol) และไบโอดีเซล (Biodiesel) ทดแทนน้ำมันเชื้อเพลิงในภาคขนส่ง ตามความเหมาะสมกับศักยภาพด้านการพัฒนาพลังงานทดแทนของประเทศ

(2) สนับสนุนให้มีการรับซื้อไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน เช่น วัสดุเหลือใช้จากการเกษตร ของเสียจากอุตสาหกรรม ก๊าซชีวภาพ ชยะ ลม พลังงานแสงอาทิตย์ ในสัดส่วนและราคาที่เหมาะสม โดยเร่งออกประกาศขยายปริมาณการรับซื้อไฟฟ้าจากผู้ผลิตขนาดเล็กมาก (VSPP) และการกำหนดราคารับซื้อ ไฟฟ้าส่วนเพิ่มจากราคาตามระเบียบ

(3) จัดตั้งองค์การมหาชนเพื่อดำเนินการส่งเสริมการใช้พลังงานหมุนเวียนในชุมชน ให้เกิดขึ้นอย่างจริงจังและยั่งยืน เนื่องจากการดำเนินการจะเป็นไปอย่างคล่องตัวและมีประสิทธิภาพ

(4) สนับสนุนการศึกษารวิจัยและพัฒนาพลังงานทดแทนเชิงนโยบาย เพื่อหาแนวทางที่เหมาะสม ในการพัฒนาพลังงานทดแทนของประเทศ

(5) เผยแพร่ให้ความรู้เพื่อให้ประชาชนรู้จักและมั่นใจการเลือกใช้เชื้อเพลิงอื่นเช่น NGV ก๊าซโซฮอลล์ และไบโอดีเซล รวมทั้ง ประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับความจำเป็นในการส่งเสริม และพัฒนาพลังงานทางเลือกอื่นๆ เช่น ถ่านหิน และอื่นๆ

5. กำหนดโครงสร้างราคาพลังงาน เพื่อให้การกำหนดราคาพลังงานโปร่งใส เป็นธรรม และสะท้อนต้นทุนที่แท้จริง

(1) กำกับดูแลให้การกำหนดราคาน้ำมันเชื้อเพลิงเป็นไปตามกลไกตลาดที่เสรี โปร่งใส และเป็นธรรม

(2) เร่งดำเนินการเพื่อลดภาระหนี้สินกองทุนน้ำมันเชื้อเพลิงและวางกรอบแนวทางการใช้งบประมาณของกองทุนน้ำมันเชื้อเพลิงในอนาคต

(3) ปรับโครงสร้างราคาและการชดเชยก๊าซหุงต้ม (LPG) เพื่อให้ราคาสะท้อนต้นทุน และลดการบิดเบือนของการใช้ก๊าซหุงต้มที่ไม่เหมาะสม

(4) ปรับวิธีการคำนวณค่า Ft ให้มีความเหมาะสมและเป็นธรรมยิ่งขึ้น โดยให้มีการส่งผ่านต้นทุนค่าเชื้อเพลิง และค่าซื้อไฟฟ้าภายใต้การดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพ

(5) กำกับดูแลอัตราค่าตอบแทนในการจัดหา ค่าผ่านท่อ และการจำหน่ายก๊าซธรรมชาติ ให้มีความชัดเจน โปร่งใส และเป็นธรรมต่อผู้บริโภค

(6) ติดตามและกำกับดูแลราคาพลังงานทดแทน (NGV, Gasohol, Biodisel) ให้สะท้อนต้นทุนและเป็นธรรมแก่ผู้บริโภค

6. กำหนดมาตรการด้านพลังงานสะอาด เพื่อลดผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นจากการประกอบกิจการพลังงานในรูปแบบต่างๆ

(1) กำหนดมาตรฐานคุณภาพน้ำมันสำเร็จรูปให้สูงขึ้นอย่างเหมาะสม เพื่อให้สอดคล้องกับการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมของประเทศ

(2) ให้ความสำคัญในการลดผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมจากการพัฒนาธุรกิจพลังงาน โดยให้ ผู้ผลิต ผู้จำหน่าย และผู้ใช้ร่วมรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการป้องกันและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม

(3) ปฏิบัติตามพันธกรณีด้านสิ่งแวดล้อมที่ให้สัตยาบันไว้กับมิตรประเทศ

(4) ร่วมมือกับนานาชาติประเทศในการดำเนินการด้านสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับการประกอบกิจการพลังงาน เพื่อให้เกิดการพัฒนาพลังงานอย่างยั่งยืน

(5) เร่งผลักดันกลไกการพัฒนาที่สะอาด (CDM) เพื่อส่งเสริมให้เกิดการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ และช่วยให้มีการใช้พลังงานหมุนเวียนเพิ่มขึ้น

7. ส่งเสริมให้ภาคเอกชนและประชาชนมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย เพื่อความเข้าใจและร่วมมือกันพัฒนาพลังงานของประเทศ

(1) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและมาตรการด้านพลังงาน เพื่อให้การพัฒนาพลังงานเป็นการพัฒนาอย่างยั่งยืน

(2) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการพัฒนาพลังงานชุมชน เช่น การผลิตไฟฟ้าและไบโอดีเซลชุมชน อันเป็นการสอดคล้องกับการพัฒนาเศรษฐกิจแบบพอเพียง

ระยะยาว : เริ่มดำเนินการศึกษา วิจัยเพื่อวางรากฐานการบริหารจัดการพลังงานแบบยั่งยืน และสอดคล้องตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยจะดำเนินการในเรื่องต่างๆ ดังนี้

8. จัดหาพลังงาน

- กำหนดมาตรการที่ก่อให้เกิดการพัฒนาและจัดหาพลังงานของประเทศที่ทำให้เกิดความมั่นคง มีใช้อย่างพอเพียงและทั่วถึง และลดการนำเข้าพลังงานจากต่างประเทศ
- สนับสนุนส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทน และศึกษาวิจัยพัฒนาพลังงานทางเลือกอื่นๆ

9. พัฒนาพลังงานแบบยั่งยืน

- ให้ความสำคัญในการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในการพัฒนาพลังงานควบคู่ไปกับการลดผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมจากการพัฒนาธุรกิจพลังงาน
- ปฏิบัติตามพันธกรณีด้านสิ่งแวดล้อมที่ให้สัตยาบันไว้กับมิตรประเทศ
- ให้ผู้ผลิต ผู้จำหน่าย และผู้ใช้เข้ามามีส่วนร่วมในการรับผิดชอบผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม
- ให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการพลังงาน

10 ใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ

- สนับสนุนหน่วยงานอื่นในการพัฒนาโครงการที่ส่งผลในการลดใช้พลังงาน โดยเฉพาะน้ำมัน ได้แก่ การพัฒนาระบบขนส่งมวลชน ระบบ Logistics การพัฒนายานยนต์ประหยัดพลังงาน เป็นต้น

11. ส่งเสริมการแข่งขันในธุรกิจพลังงาน

- ส่งเสริมการแข่งขันในธุรกิจพลังงานเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและความเป็นธรรม โดยมีระบบกำกับดูแลการประกอบกิจการที่มีประสิทธิภาพและสร้างความเป็นธรรมให้แก่ผู้บริโภค

เรื่องที่ 2 การแก้ไขปัญหาหนี้สินกองทุนน้ำมันเชื้อเพลิง และแนวทางในการบริหารกองทุนฯ ในอนาคต

สรุปสาระสำคัญ

1. จากการปรับตัวเพิ่มสูงขึ้นของราคาน้ำมันในช่วงปลายปี 2546 ถึงต้นปี 2547 รัฐบาลได้มีนโยบายตรึงราคาน้ำมันเชื้อเพลิง โดยเริ่มมีผลตั้งแต่วันที่ 10 มกราคม 2547 ถึงวันที่ 13 กรกฎาคม 2548 ส่งผลให้ กองทุนน้ำมันเชื้อเพลิงมีภาระหนี้สินจากการจ่ายเงินชดเชยสะสมทั้งสิ้น 92,054 ล้านบาท ต่อมาเมื่อวันที่ 11 ตุลาคม 2549 คณะกรรมการบริหารนโยบายพลังงาน (กบง.) ได้พิจารณาปัญหาภาระหนี้สินจากการตรึงราคาน้ำมัน และหนี้สินจากเงินชดเชยราคาก๊าซ LPG โดยพบว่ากองทุนน้ำมันฯ จะมีเงินไม่เพียงพอต่อการชำระหนี้ในช่วงเดือนตุลาคม 2550 - มีนาคม 2551 จำนวนเงิน 11,468 ล้านบาท กบง. จึงเห็นชอบให้ปรับระดับเพดานอัตราเงินส่งเข้ากองทุนน้ำมันฯ ของน้ำมันเบนซิน แก๊สโซฮอล์ และดีเซล เพิ่มขึ้น 1.50 บาท/ลิตร โดยเพิ่มจาก 2.50 บาท/ลิตร เป็น 4.00 บาท/ลิตร และให้ประธานกรรมการฯ เป็นผู้พิจารณาให้ความเห็นชอบให้ผู้อำนวยการสำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน เป็นผู้ปรับขึ้นหรือลดอัตราเงินส่งเข้ากองทุนน้ำมันเชื้อเพลิงของน้ำมันเบนซิน แก๊สโซฮอล์ และดีเซล

2. ผลการดำเนินการแก้ไขปัญหาหนี้สินกองทุนน้ำมันเชื้อเพลิง กระทรวงพลังงานได้ดำเนินการปรับเพิ่มอัตราเงินส่งเข้ากองทุนฯ จำนวน 4 ครั้ง โดยอัตราเงินส่งเข้า

กองทุนฯ ของน้ำมันเบนซินเพิ่มขึ้น 0.96 บาท/ลิตร และน้ำมันดีเซลเพิ่มขึ้น 0.55 บาท/ลิตร ส่งผลให้กองทุนฯ มีรายรับจากน้ำมันเพิ่มขึ้นจาก 2,600 ล้านบาท/เดือน เป็น 3,646 ล้านบาท/เดือน ซึ่งเมื่อหักเงินชดเชยก๊าซ LPG แล้วกองทุนฯ จะมีรายได้สุทธิ 3,162 ล้านบาท/เดือน ซึ่งทำให้ฐานะกองทุนน้ำมันฯ ณ สิ้นตุลาคม 2549 มีเงินสดในบัญชี 5,533 ล้านบาท มีหนี้สินกองทุนฯ 53,656 ล้านบาท และมีฐานะกองทุนฯ สุทธิติดลบ 48,123 ล้านบาท แยกเป็น 3 ประเภท คือ 1) หนี้พันธบัตร 17,600 ล้านบาท แบ่งเป็น 2 งวดๆ ละ 8,800 ล้านบาท ซึ่งจะครบกำหนดในเดือนตุลาคม 2550 และตุลาคม 2551 ตามลำดับ 2) หนี้เงินกู้สถาบันการเงิน 22,759 ล้านบาท และ 3) หนี้ค้างชำระเงินชดเชย 13,297 ล้านบาท

3. จากอัตราเงินส่งเข้ากองทุนน้ำมันฯ ณ ระดับปัจจุบัน คาดว่าจะทำให้กองทุนน้ำมันฯ สามารถสะสมเงินเพียงพอที่จะชำระหนี้สถาบันการเงินหมดภายในเดือนกรกฎาคม 2550 และชำระหนี้พันธบัตรได้ ภายในเดือนกุมภาพันธ์ 2551 อย่างไรก็ตามหนี้ในส่วนพันธบัตรงวดที่ 2 จำนวน 8,800 ล้านบาท ต้องไถ่ถอนตามกำหนดเวลาเดิม และเมื่อกองทุนฯ ได้ชำระหนี้สินจนหมดแล้ว จึงเห็นควรให้พิจารณาแนวทางในการจัดการกองทุนน้ำมันฯ โดยพิจารณาจากทางเลือกใน 3 แนวทางคือ 1) ยกเลิกกองทุนน้ำมันฯ เพื่อไม่ให้ กองทุนฯ ถูกใช้เป็นเครื่องมือทางการเมือง 2) คงกองทุนฯ ไว้เพื่อใช้ในยามฉุกเฉิน โดยกำหนดวัตถุประสงค์ การใช้จ่ายเงินที่ชัดเจน หรือ 3) นำเงินกองทุนฯ ไปใช้ในการลดการใช้พลังงานในภาคขนส่ง

มติของที่ประชุม

1. เห็นควรมอบให้ฝ่ายเลขานุการฯ ศึกษารายละเอียดแนวทางการจัดการกองทุนน้ำมันฯ เมื่อกองทุนฯ ชำระหนี้สินหมดแล้ว โดยให้คงกองทุนฯ ไว้เพื่อใช้ในยามฉุกเฉิน และ/หรือนำเงินกองทุนฯ ไปใช้ในการลดใช้พลังงานในภาคขนส่ง

เรื่องที่ 3 แนวทางการกำกับดูแลกิจการไฟฟ้าและก๊าซธรรมชาติ

สรุปสาระสำคัญ

1. คณะรัฐมนตรีในการประชุมเมื่อวันที่ 9 ธันวาคม 2546 ได้เห็นชอบข้อเสนอการปรับโครงสร้างกิจการไฟฟ้าและแนวทางการจัดตั้งองค์กรกำกับดูแลกิจการไฟฟ้าของกระทรวงพลังงาน โดยให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการกำกับดูแลกิจการไฟฟ้า เพื่อทำหน้าที่กำกับดูแลกิจการไฟฟ้า โดยให้คณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ (กพช.) ทำหน้าที่กำกับดูแลในช่วงเปลี่ยนผ่าน และให้กระทรวงพลังงานดำเนินการปรับปรุงกฎหมายที่มีอยู่ให้เหมาะสมต่อไป ต่อมา กพช. ในการประชุมเมื่อวันที่ 22 เมษายน 2547 ได้มีมติเห็นชอบให้จัดตั้งคณะกรรมการกำกับดูแลกิจการไฟฟ้า โดยในระยะแรกให้จัดตั้งคณะกรรมการกำกับดูแลกิจการไฟฟ้าในช่วงเปลี่ยนผ่าน และในระยะยาวให้มีการยกร่าง พ.ร.บ. การประกอบกิจการไฟฟ้า เพื่อให้การกำกับดูแลมีความสมบูรณ์ครบถ้วนต่อไป

2. การดำเนินการกำกับดูแลกิจการไฟฟ้าและก๊าซธรรมชาติในปัจจุบัน เป็นดังนี้

2.1 คณะรัฐมนตรีในการประชุมเมื่อวันที่ 22 พฤศจิกายน 2548 ได้มีมติเห็นชอบการแต่งตั้งคณะกรรมการกำกับดูแลกิจการไฟฟ้า (กกฟ.) จำนวน 7 ท่าน ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยคณะกรรมการกำกับดูแลกิจการไฟฟ้า พ.ศ. 2548 ตามข้อเสนอของกระทรวงพลังงาน โดยให้มีผลตั้งแต่วันที่ 1 ธันวาคม 2548 ทั้งนี้ ให้ สนพ. ทำหน้าที่เป็นฝ่ายเลขานุการของ กกฟ. ต่อมา กกฟ. ได้แต่งตั้ง คณะอนุกรรมการ (อกก.) เพื่อช่วยเหลือการปฏิบัติงาน จำนวน 6 คณะ ประกอบด้วย 1) อกก. กำกับดูแลอัตราค่าไฟฟ้าและค่าบริการ 2) อกก. พิจารณาระเบียบการเชื่อมโยงระบบไฟฟ้า 3) อกก. การพยากรณ์ความต้องการไฟฟ้า 4) อกก. คุ่มครองผู้บริโภค 5) อกก. กำกับดูแลการดำเนินงานของกิจการไฟฟ้าตามนโยบายของรัฐ และ 6) อกก. ดำเนินการพิจารณารับซื้อไฟฟ้าจากผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชน ต่อมา กกฟ. ได้มีหนังสือถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน ขอลาออกจากตำแหน่ง โดยมีผลตั้งแต่วันที่ 1 พฤศจิกายน 2549 เป็นต้นไป

2.2 การดำเนินการกำกับดูแลกิจการก๊าซธรรมชาติที่ผ่านมาได้ดำเนินงานตามมติ คณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 10 กรกฎาคม 2544 เรื่องแนวทางการแปรรูปการปิโตรเลียม แห่งประเทศไทย (ปตท.) ซึ่งกำหนด การกำกับดูแลกิจการก๊าซธรรมชาติเป็น 2 ระยะ โดยในระยะสั้น ให้ กพข. ทำหน้าที่กำกับดูแลกิจการก๊าซธรรมชาติ กำกับดูแลอัตราค่าผ่านท่อ คุณภาพการให้บริการ การลงทุนระบบท่อส่งก๊าซธรรมชาติ รวมทั้งส่งเสริม และจัดอุปสรรคในการแข่งขัน และในระยะยาวเมื่อการจัดตั้งองค์กรกำกับดูแลตาม พ.ร.บ. การประกอบกิจการพลังงาน พ.ศ. แล้วเสร็จ การดำเนินการในการออก ใบอนุญาตต่างๆ จะเป็นหน้าที่ขององค์กรกำกับดูแลอิสระ เพื่อทำหน้าที่กำกับดูแล การออกใบอนุญาต ในกิจการระบบท่อส่งก๊าซฯ ท่อจำหน่ายก๊าซฯ การจัดหาและจัด จำหน่ายก๊าซฯ รวมทั้งการกำกับดูแลอัตราค่าบริการผ่านท่อก๊าซฯ การลงทุน คุณภาพ การบริการ และความปลอดภัย

3. ข้อเสนอแนวทางการกำกับดูแลกิจการไฟฟ้าและก๊าซธรรมชาติ ดังนี้

3.1 การกำกับดูแลระยะยาว เพื่อดำเนินการตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 10 กรกฎาคม 2544 และให้การกำกับดูแลกิจการไฟฟ้าและก๊าซธรรมชาติมีประสิทธิภาพ ในระยะยาว ควรร่าง พ.ร.บ. การประกอบกิจการพลังงานโดยให้มีการกำกับดูแลที่ ครอบคลุมถึงกิจการไฟฟ้าและกิจการก๊าซธรรมชาติ และสามารถจัดตั้งองค์กรกำกับ กิจการไฟฟ้าและกิจการก๊าซธรรมชาติอย่างถาวร มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย

3.2 การกำกับดูแลในช่วงเปลี่ยนผ่าน

3.2.1 การกำกับดูแลกิจการไฟฟ้า เนื่องจาก กกฟ. ซึ่งกำกับดูแลกิจการไฟฟ้าในช่วง เปลี่ยนผ่านได้ลาออกทั้งคณะ และปัจจุบันยังไม่มียุทธศาสตร์ที่จะแปรรูปการไฟฟ้าฝ่าย ผลิตแห่งประเทศไทย ตลอดจนอำนาจหน้าที่ที่ปฏิบัติโดย กกฟ. เดิม สนพ. ได้ ปฏิบัติอยู่แล้ว ดังนั้น การกำกับดูแลกิจการไฟฟ้าในช่วงเปลี่ยนผ่าน ควรมีการ ดำเนินการยกเลิกระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยคณะกรรมการกำกับดูแลกิจการ ไฟฟ้า พ.ศ. 2548 และให้มีการจัดตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อกำกับกิจการไฟฟ้าในช่วง เปลี่ยนผ่านภายใต้คณะกรรมการบริหารนโยบายพลังงาน จำนวน 4 คณะ ประกอบด้วย คณะอนุกรรมการกำกับดูแลอัตราค่าไฟฟ้าและค่าบริการ

คณะกรรมการการพาณิชย์ไฟฟ้า คณะกรรมการพิจารณาระเบียบ การเชื่อมโยงระบบไฟฟ้า และคณะกรรมการประเมินและคัดเลือกข้อเสนอการรับซื้อไฟฟ้า จากผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชน

3.2.2 การกำกับดูแลกิจการก๊าซธรรมชาติ เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมในการแข่งขันทางธุรกิจ การควบคุมให้การใช้อำนาจทางกฎหมายเป็นไปโดยถูกต้อง และการรักษาประโยชน์ของรัฐควรปรับปรุงแก้ไขพระราชกฤษฎีกากำหนดอำนาจ สิทธิและประโยชน์ของบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) พ.ศ. 2544 โดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา 26 แห่งพระราชบัญญัติทุนรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. 2542 กำหนดให้ คณะกรรมการกำกับกิจการก๊าซธรรมชาติ เพื่อรับโอนอำนาจของรัฐ ซึ่ง บมจ. ปตท. ได้รับโอนไปเพื่อประกอบธุรกิจปิโตรเลียมตามพระราชกฤษฎีกากำหนดอำนาจ สิทธิ และประโยชน์ของ บมจ. ปตท. พ.ศ. 2544 ได้แก่ อำนาจการประกาศเขต อำนาจการรอนสิทธิเหนือพื้นดินของเอกชน และอำนาจในการเวนคืนที่ดิน ตามมาตรา 29-30 มาตรา 32-36 และมาตรา 38 ของพระราชบัญญัติการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2521 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ทั้งนี้ หากมีการตรากฎหมายกำกับกิจการพลังงานแล้ว อำนาจหน้าที่ตามพระราชกฤษฎีกากำหนดอำนาจ สิทธิ และประโยชน์ของ บมจ. ปตท. พ.ศ. 2544 จะสิ้นสุดลงตามความในมาตรา 26 แห่งพระราชบัญญัติ ทุน รัฐวิสาหกิจ พ.ศ. 2542

ในการดำเนินการปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกฤษฎีกากำหนดอำนาจ สิทธิและประโยชน์ของ บมจ. ปตท. พ.ศ. 2544 เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการนโยบาย ทุนรัฐวิสาหกิจ (กนท.) ตามความในมาตรา 13 (4) และมาตรา 26 วรรค 2 แห่งพระราชบัญญัติทุนรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. 2542 ดังนั้น จึงควรมอบหมายให้ กระทรวงการคลังนำเสนอเรื่องดังกล่าวต่อ กนท. เพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

มติของที่ประชุม

1. เห็นควรให้มีการยกร่าง พ.ร.บ. การประกอบกิจการพลังงาน พ.ศ. โดยให้มีการกำกับดูแลที่ครอบคลุมถึงกิจการไฟฟ้าและกิจการก๊าซธรรมชาติ เพื่อให้การกำกับดูแลกิจการพลังงานมีประสิทธิภาพสูงสุดในระยะยาวต่อไป
2. เห็นควรให้ยกเลิกระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยคณะกรรมการกำกับดูแล กิจการไฟฟ้า พ.ศ. 2548 และให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการภายใต้คณะกรรมการบริหารนโยบายพลังงาน เพื่อทำหน้าที่กำกับดูแล กิจการไฟฟ้า ในช่วงเปลี่ยนผ่าน รายละเอียดตามข้อ 3.2.1
3. เห็นชอบในหลักการให้ปรับปรุงแก้ไขพระราชกฤษฎีกากำหนดอำนาจ สิทธิ และประโยชน์ของ บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) พ.ศ. 2544 รายละเอียดตาม ข้อ 3.2.2 และมอบหมายให้กระทรวงการคลังรับไปดำเนินการต่อไป

เรื่องที่ 4 แนวทางการส่งเสริมน้ำมันแก๊สโซลล์และการเลื่อนการยกเลิก เบนซิน 95

สรุปสาระสำคัญ

1. คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 9 ธันวาคม 2546 เห็นชอบยุทธศาสตร์การส่งเสริมน้ำมันแก๊สโซฮอล์โดยกำหนดให้มีการใช้เอทานอลวันละ 1 ล้านลิตร ในปี 2549 เพื่อทดแทนสาร MTBE ในน้ำมันเบนซิน 95 และเห็นชอบให้ตั้งคณะกรรมการระหว่างกระทรวงพลังงาน กระทรวงอุตสาหกรรม และกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เพื่อกำหนดมาตรการส่งเสริมการจัดตั้งโรงงานผลิตเอทานอล และสนับสนุนแผนการจัดการด้านวัตถุดิบ ตลอดจนรูปแบบการนำไปสู่การปฏิบัติที่ชัดเจน

2. คณะรัฐมนตรีในการประชุมเมื่อวันที่ 12 เมษายน 2548 ได้เห็นชอบให้แต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาและส่งเสริมเชื้อเพลิงชีวภาพ เพื่อดำเนินการกำหนดนโยบายและแผนการบริหารและพัฒนาเชื้อเพลิงชีวภาพของประเทศ ต่อมาเมื่อวันที่ 17 พฤษภาคม 2548 คณะรัฐมนตรีได้เห็นชอบยุทธศาสตร์การแก้ไขปัญหาด้านพลังงานของประเทศ และได้กำหนดเป้าหมายให้มีการใช้น้ำมันแก๊สโซฮอล์ 95 ทั่วประเทศ และยกเลิกน้ำมันเบนซิน 95 ในวันที่ 1 มกราคม 2550

3. การดำเนินการในช่วงที่ผ่านมา กระทรวงพลังงานได้กำหนดมาตรการส่งเสริมการใช้น้ำมันแก๊สโซฮอล์ โดยเพิ่มส่วนต่างของราคาน้ำมันเบนซิน 95 ให้สูงกว่าแก๊สโซฮอล์ 1.50 บาท/ลิตร จนถึงปัจจุบัน (เดือนตุลาคม 2549) มีสถานีบริการน้ำมันแก๊สโซฮอล์จำนวน 3,444 สถานี มีปริมาณความต้องการเอทานอลสำหรับผลิตเป็นน้ำมันแก๊สโซฮอล์ 350,000 ลิตร/วัน หรือร้อยละ 44 ของการใช้น้ำมันเบนซิน 95 ทั้งหมด อย่างไรก็ตาม ปริมาณการผลิตเอทานอลในปัจจุบันยังไม่เพียงพอต่อความต้องการใช้ของประเทศ โดย ณ วันที่ 6 พฤศจิกายน 2549 มีผู้ผลิตเอทานอลเพียง 5 ราย ปริมาณการผลิตเฉลี่ย 480,000 ลิตร/วัน ขณะที่ความต้องการใช้เพื่อทดแทนน้ำมันเบนซิน 95 ทั้งหมดจะมีประมาณ 800,000 ลิตร/วัน ประกอบกับการที่ราคาน้ำมันมีแนวโน้มลดลง ส่งผลให้ส่วนต่างระหว่างราคาน้ำมันเบนซินกับเอทานอลเพิ่มมากขึ้น กล่าวคือ ราคาน้ำมันเบนซิน ณ โรงกลั่นอยู่ที่ระดับ 15 บาท/ลิตร โดยที่ราคาเอทานอลอยู่ที่ระดับ 25.30 บาท/ลิตร ทำให้ต้นทุนน้ำมันแก๊สโซฮอล์สูงขึ้นตาม นอกจากนี้ การยกเลิกการจำหน่ายน้ำมันเบนซิน 95 อาจก่อให้เกิดผลกระทบกับรถยนต์รุ่นเก่าที่เป็นระบบ คาร์บิวเรเตอร์ที่ยังมีการใช้งานอยู่ประมาณ 500,000 คัน และการเปลี่ยนการจำหน่ายน้ำมันเบนซิน 95 มาเป็นน้ำมันแก๊สโซฮอล์ จะต้องมีการติดตาม ตรวจสอบ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาที่อาจเกิดจากถังเก็บน้ำมันของสถานีบริการมีสิ่งสกปรก โดยเฉพาะสถานีบริการน้ำมันอิสระที่มีอยู่จำนวนมากและยังไม่ได้เริ่มจำหน่ายน้ำมันแก๊สโซฮอล์ ซึ่งจะต้องใช้เวลาอีกระยะหนึ่งในการดำเนินการเพื่อตรวจสอบให้สถานีบริการดังกล่าวมีความพร้อม

4. กระทรวงพลังงานได้เชิญผู้ที่เกี่ยวข้องประชุมหารือเมื่อวันที่ 18 และ 26 ตุลาคม 2549 เพื่อประเมินความต้องการใช้และการผลิตเอทานอล ตลอดจนความเป็นไปได้ในการยกเลิกการจำหน่ายน้ำมันเบนซิน 95 ในวันที่ 1 มกราคม 2550 โดยผลการประชุมสรุปได้ว่ายังมีความไม่แน่นอนในประเด็นการผลิต เอทานอลให้เพียงพอต่อความต้องการใช้ จึงเห็นควรให้กระทรวงพลังงานเลื่อนกำหนดการยกเลิกไปก่อน จนกว่าจะแน่ใจได้ว่าจะมีการผลิตเอทานอลได้เพียงพอ และควรเร่งรัดการผลิตเอทานอลจากโรงงานให้ได้โดยเร็ว สำหรับด้านราคาเอทานอลที่สูงกว่าเบนซิน 95 ควรจะ

มีการศึกษาต้นทุนการผลิตที่แท้จริง เพื่อเป็นเกณฑ์ประกอบการเจรจาซื้อขายระหว่างผู้ค้าน้ำมันกับโรงงานผลิตเอทานอลต่อไป

5. ข้อเสนอเพื่อพิจารณาแก้ไขปัญหาต่างๆ ดังกล่าวมีดังนี้

5.1 ควรให้มีการเลื่อนกำหนดการยกเลิกการจำหน่ายน้ำมันเบนซิน 95 ออกไป โดยมอบหมายให้กระทรวงพลังงานรับไปพิจารณาความเหมาะสมของช่วงเวลาในการยกเลิกการจำหน่ายน้ำมันเบนซิน 95 โดยคำนึงถึงประเด็นความเพียงพอของปริมาณเอทานอล การกำหนดราคาเอทานอล และแนวทางการลดผลกระทบต่อรถยนต์ที่ไม่สามารถใช้น้ำมันแก๊สโซฮอล์ได้

5.2 เพื่อให้การบริหารจัดการมีความเป็นเอกภาพ คล่องตัว และมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ควรเปลี่ยนแปลงองค์กรที่ทำหน้าที่บริหารจัดการด้านการส่งเสริมเอทานอล โดยยกเลิกคณะกรรมการพัฒนาและส่งเสริมเชื้อเพลิงชีวภาพ และให้แต่งตั้งคณะกรรมการเอทานอล และไบโอดีเซล ภายใต้คณะกรรมการบริหารนโยบายพลังงาน

มติของที่ประชุม

1. เห็นชอบให้เลื่อนกำหนดการยกเลิกการจำหน่ายน้ำมันเบนซิน 95 ออกไป โดยมอบหมายให้กระทรวงพลังงานรับไปพิจารณาความเหมาะสมของช่วงเวลาในการยกเลิกการจำหน่ายน้ำมันเบนซิน 95 โดยคำนึงถึงประเด็นความเพียงพอและปริมาณเอทานอล การกำหนดราคาเอทานอล และแนวทางผลกระทบต่อรถยนต์ที่ไม่สามารถใช้น้ำมันแก๊สโซฮอล์ได้
2. เห็นควรให้ยกเลิกคณะกรรมการพัฒนาและส่งเสริมเชื้อเพลิงชีวภาพ และให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการเอทานอล และคณะกรรมการไบโอดีเซลขึ้น ภายใต้คณะกรรมการบริหารนโยบายพลังงาน เพื่อให้กระบวนการบริหารจัดการเชื้อเพลิงชีวภาพมีความเป็นเอกภาพ คล่องตัว และมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

เรื่องที่ 5 การแก้ไขปรับปรุงพระราชบัญญัติปิโตรเลียม พ.ศ. 2514

สรุปสาระสำคัญ

1. คณะรัฐมนตรีได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการนโยบายแห่งชาติว่าด้วยการพัฒนากฎหมาย เพื่อศึกษา และเสนอแนะการยกเลิกและปรับปรุงกฎหมายทั้งระบบ ให้สอดคล้องกับการปรับโครงสร้างทางเศรษฐกิจและการพัฒนาประเทศ และให้กระทรวง กรม รัฐวิสาหกิจและหน่วยงานของรัฐทุกแห่งจัดทำแผนพัฒนากฎหมายเป็นรายปี กรมเชื้อเพลิงธรรมชาติจึงได้แต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนากฎหมายของกรมฯ ขึ้น ซึ่ง คณะกรรมการฯ ได้ตรวจสอบ ศึกษา วิเคราะห์พระราชบัญญัติปิโตรเลียม พ.ศ. 2514 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติมทุกฉบับ รวมทั้ง การรับฟังความคิดเห็นจากผู้เกี่ยวข้อง และนำมาประกอบการพิจารณายกร่างแก้ไขปรับปรุงกฎหมาย ตาม

หลักการที่กำหนด คือ ปรับปรุงข้อกำหนดการจัดเก็บรายได้รัฐ ปรับอัตราและระยะเวลาการลดหย่อนค่า ภาคหลวงปิโตรเลียมในพื้นที่ที่มีลักษณะพิเศษ ปรับปรุงขั้นตอนการอนุมัติ อนุญาตเกี่ยวกับการสำรวจและผลิตปิโตรเลียมให้รวดเร็วยิ่งขึ้น

2. พระราชบัญญัติปิโตรเลียม พ.ศ. 2514 ได้ประกาศใช้เมื่อวันที่ 23 เมษายน 2514 ประกอบด้วย 25 มาตรา และได้มีการแก้ไขปรับปรุงมาแล้วรวม 4 ครั้ง เมื่อปี พ.ศ. 2516 , 2522 , 2532 และ 2534 ตามลำดับ และการแก้ไขครั้งที่ 5 มีวัตถุประสงค์เพื่อปรับปรุงแก้ไขให้มีมาตรการที่เหมาะสมสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน อันจะส่งผลให้มีนักลงทุนต่างประเทศเข้ามาร่วมลงทุนมากขึ้น เพื่อเพิ่มโอกาสในการแข่งขันของประเทศต่อไป ซึ่งสาระสำคัญในการปรับปรุงสรุปได้ดังนี้

2.1 ปรับปรุงอำนาจหน้าที่ของรัฐมนตรี องค์กรประกอบและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการปิโตรเลียม คุณสมบัติของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ และอำนาจหน้าที่ของอธิบดี ตลอดจน ขั้นตอนการพิจารณาอนุมัติและอนุญาตเกี่ยวกับการสำรวจและผลิตปิโตรเลียมให้เหมาะสมยิ่งขึ้น ได้แก่ การปรับปรุงอำนาจของ รัฐมนตรี ให้พิจารณาเฉพาะเรื่องนโยบายสำคัญและเกี่ยวข้องกับผลประโยชน์โดยตรงของประเทศเท่านั้น รวมทั้ง แก้ไขปรับปรุงเรื่องการอนุมัติหรืออนุญาตที่เป็นเรื่องที่มีความสำคัญรองลงมา และการปรับปรุง องค์กรประกอบคณะกรรมการฯ โดยเปลี่ยนผู้แทนกระทรวงอุตสาหกรรมเป็นผู้อำนวยการ สนพ. และเพิ่มเลขาธิการสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นกรรมการ โดยที่ลดจำนวนกรรมการที่แต่งตั้งโดยคณะรัฐมนตรีเหลือ 5 คน และเพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับคุณสมบัติวาระการดำรงตำแหน่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

2.2 แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติ เพื่อเพิ่มแรงจูงใจในการสำรวจและผลิตปิโตรเลียม ได้แก่

- ปรับปรุงกรณีที่ผู้รับสัมปทานสามารถขอย้ายอายุสัมปทาน เมื่อการประกอบกิจการปิโตรเลียมส่วนใหญ่ ต้องหยุดชะงักลง ให้ครอบคลุมถึงกรณีที่มิใช่ความผิดของผู้รับสัมปทาน
- ยกเลิกการจำกัดจำนวนแปลงและพื้นที่รวมของแปลงสำรวจ
- กำหนดให้ผู้รับสัมปทานหลายรายที่มีพื้นที่ผลิตคาบเกี่ยวกัน ในแหล่งสะสมปิโตรเลียมแหล่งเดียวกัน หรือต่างแหล่งกัน และการผลิตปิโตรเลียมของผู้รับสัมปทานรายหนึ่งรายใด ไม่คุ้มค่าในเชิงพาณิชย์สามารถร่วมกันผลิตได้
- กำหนดให้อธิบดีสั่งให้บุคคลอื่นเข้าดำเนินการบำบัดป้องกันความปลอดภัยจากการประกอบกิจการปิโตรเลียมโดยผู้รับสัมปทานได้ โดยให้ผู้รับสัมปทานเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายทั้งหมด
- กำหนดให้ผู้รับสัมปทานต้องเสนอแผนงาน งบประมาณประจำปี และงบการเงินประจำปีต่อกรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ
- ปรับเพดานอัตราและระยะเวลาการลดหย่อนค่าภาคหลวงเพิ่มขึ้น สำหรับแหล่งที่มีสภาพธรณีวิทยาไม่เอื้ออำนวย หรือแหล่งที่มีอัตราการผลิตลดต่ำลง หรือแหล่งที่มีค่าใช้จ่ายในการดำเนินการสูงกว่าปกติ
- เพิ่มข้อกำหนดให้รัฐมนตรีสามารถเปลี่ยนแปลงค่าคงที่ทางธรณีวิทยาได้ในกรณีที่เห็นสมควร

2.3 เพิ่มบทบัญญัติให้อำนาจรัฐในการกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการรื้อถอนสิ่งปลูกสร้าง วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกออกจากพื้นที่ผลิต เมื่อผู้รับสัมปทานสิ้นสุดสิทธิการดำเนินการในพื้นที่ หรือหมดอายุการใช้งาน เพื่อป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อมที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต และส่งเสริมการปฏิบัติตามหลักการประกอบกิจการปิโตรเลียมที่ดี

มติของที่ประชุม

1. เห็นชอบการแก้ไขปรับปรุงพระราชบัญญัติปิโตรเลียม พ.ศ. 2514 ตาม ข้อ 2.1 - 2.2

เรื่องที่ 6 การขยายการรับซื้อไฟฟ้าจาก สปป. ลาว

สรุปสาระสำคัญ

1. รัฐบาลไทยและรัฐบาล สปป. ลาว ได้ลงนามในบันทึกความเข้าใจ (MOU) เมื่อวันที่ 4 มิถุนายน 2536 เพื่อส่งเสริมและให้ความร่วมมือในการพัฒนาไฟฟ้าใน สปป. ลาว เพื่อจำหน่ายให้แก่ประเทศไทยในปริมาณ 1,500 เมกะวัตต์ ภายในปี 2543 ต่อมา ได้มีการปรับปริมาณการรับซื้อไฟฟ้าเพื่อจำหน่ายให้แก่ประเทศไทยเพิ่มเติมเป็น 3,000 เมกะวัตต์ ภายในปี 2549 โดยรัฐบาลทั้งสองประเทศได้มีการลงนามใน MOU เมื่อวันที่ 19 มิถุนายน 2539
2. ในการพัฒนาโครงการผลิตไฟฟ้าใน สปป. ลาว โดยฝ่ายไทยและ สปป. ลาว จะเจรจาเป็นรายโครงการ ตามที่รัฐบาล สปป. ลาว จะเสนอโครงการให้ไทยพิจารณา ทั้งนี้ฝ่ายไทยมีคณะอนุกรรมการประสานความร่วมมือด้านพลังงานไฟฟ้าระหว่างไทยกับประเทศเพื่อนบ้านทำหน้าที่กำกับดูแล
3. การรับซื้อไฟฟ้าจาก สปป. ลาว ภายใต้ MOU ดังกล่าว ปัจจุบันมี 2 โครงการที่จ่ายไฟฟ้าเชิงพาณิชย์เข้าระบบของ กฟผ. แล้ว ได้แก่ โครงการเทิน-หินบุน ขนาดกำลังผลิต 187 เมกะวัตต์ และโครงการห้วยเหาะ ขนาดกำลังผลิต 126 เมกะวัตต์ และอีก 2 โครงการที่ได้ลงนามสัญญาซื้อขายไฟฟ้าแล้ว ได้แก่ โครงการน้ำเทิน 2 ขนาดกำลังผลิต 920 เมกะวัตต์ และโครงการน้ำงึม 2 ขนาดกำลังผลิต 615 เมกะวัตต์ สำหรับโครงการน้ำเทิน 1 ได้ผ่านความเห็นชอบการรับซื้อไฟฟ้าจากคณะอนุกรรมการประสานความร่วมมือด้านพลังงานไฟฟ้าระหว่างไทยกับประเทศเพื่อนบ้านแล้ว ปัจจุบันอยู่ระหว่างการจัดทำบันทึกความเข้าใจเรื่องอัตราค่าไฟฟ้า (Tariff MOU) และโครงการน้ำงึม 3 ในเบื้องต้นได้มีการเจรจาราคาซื้อขายไฟฟ้าแล้ว
4. เนื่องจากปริมาณการรับซื้อไฟฟ้าจาก สปป. ลาว จำนวน 3,000 เมกะวัตต์ ตาม MOU ซึ่งลงนามเมื่อวันที่ 19 มิถุนายน 2539 จะสิ้นสุดภายในปี 2549 ในขณะที่ความต้องการใช้ไฟฟ้าของประเทศได้สูงขึ้น ในช่วง 5 ปี ตั้งแต่ปี 2550-2554 จะเพิ่มขึ้นปีละประมาณ 1,400 เมกะวัตต์ และปี 2555-2559 จะเพิ่มขึ้น ปีละประมาณ 1,700 เมกะวัตต์ ประกอบกับปัจจุบัน สปป. ลาว ได้เสนอโครงการที่มีศักยภาพใน สปป. ลาว

จำนวน 7 โครงการ รวมโครงการที่มีศักยภาพ และที่จ่ายไฟฟ้าเข้าระบบแล้ว จะทำให้ปริมาณการรับซื้อไฟฟ้าอาจเพิ่มสูงขึ้นเป็น 5,781 เมกะวัตต์ ซึ่งการขยายการรับซื้อไฟฟ้าจาก สปป. ลาว จะช่วยให้ สปป. ลาว มีรายได้มากขึ้น สามารถนำเงินไปใช้พัฒนาเศรษฐกิจของประเทศให้ดีขึ้น และช่วยส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างไทยกับ สปป. ลาว โดยทั้งนี้ฝ่ายไทยและ สปป. ลาว ได้มีการเจรจาบันทึกความเข้าใจขยายการรับซื้อไฟฟ้าจาก สปป. ลาวแล้ว

มติของที่ประชุม

1. เห็นชอบในหลักการให้มีการขยายการรับซื้อไฟฟ้าจาก สปป. ลาว จาก 3,000 เมกะวัตต์ เป็น 5,000 เมกะวัตต์ ภายในปี 2558
2. เห็นชอบในหลักการร่าง MOU รายละเอียดปรากฏตามเอกสารแนบ 3.6.4 และมอบหมายให้กระทรวงพลังงานร่วมกับกระทรวงการต่างประเทศปรับปรุงแก้ไขร่าง MOU และหากไม่มีประเด็นการแก้ไขที่เป็นสาระสำคัญ ให้กระทรวงพลังงานดำเนินการให้มีการลงนามใน MOU ดังกล่าวต่อไป โดยไม่ต้องนำกลับมาขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการฯ อีก
3. มอบหมายให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงานเป็นผู้ลงนามใน MOU

เรื่องที่ 7 สถานการณ์ราคาน้ำมันเชื้อเพลิง (ตั้งแต่กันยายน - ตุลาคม 2549)

สรุปสาระสำคัญ

1. ราคาน้ำมันดิบดูไบและเบรนท์เฉลี่ยตั้งแต่ กันยายน - ตุลาคม 2549 อยู่ที่ระดับ 58.25 และ 60.99 เหรียญสหรัฐต่อบาร์เรล ปรับตัวลดลงจากเดือนสิงหาคม 10.52 และ 12.74 เหรียญสหรัฐต่อบาร์เรล ตามลำดับ เนื่องจากการเทขายทำกำไรของนักลงทุนในตลาดซื้อขายล่วงหน้า และผู้ค้าคลายความกังวล เกี่ยวกับสถานการณ์ความขัดแย้งระหว่างอิหร่านและสหประชาชาติ ประกอบกับปริมาณสำรองน้ำมันดิบของสหรัฐฯปรับตัวเพิ่มขึ้น
2. ราคาน้ำมันเบนซินออกเทน 95 , 92 และดีเซลหมุนเร็วเฉลี่ยในตลาดจอร์จทาวน์ ระหว่างเดือนกันยายน - ตุลาคม 2549 อยู่ที่ระดับ 64.04, 63.39 และ 73.70 เหรียญสหรัฐต่อบาร์เรล โดยปรับตัวลดลงจากเดือนสิงหาคม 17.18 , 16.97 และ 12.59 เหรียญสหรัฐต่อบาร์เรลตามลำดับ ตามราคาน้ำมันดิบ รวมทั้งเงิน ใต้หวัน และอินเดีย ได้ออกประมูลขายน้ำมันเบนซินส่งมอบในเดือนตุลาคม 2549 ประกอบกับความต้องการใช้ในภูมิภาคลดลงและสิ้นสุดฤดูกาลท่องเที่ยวในสหรัฐอเมริกา
3. เนื่องจากผู้ค้าน้ำมันได้ปรับราคาขายปลีกน้ำมันเบนซินลดลงจากเดือนสิงหาคม 3.96 บาท/ลิตร และปรับราคาขายปลีกน้ำมันดีเซลลดลง 3.30 บาท/ลิตร ทำให้ราคาขายปลีกน้ำมันเบนซินออกเทน 95 , 91 และดีเซลหมุนเร็ว ณ วันที่ 31 ตุลาคม 2549 อยู่ที่ระดับ 25.69 , 24.89 และ 24.24 บาท/ลิตร ตามลำดับ

4. ฐานะกองทุนน้ำมันฯ ณ วันที่ 27 ตุลาคม 2549 มีเงินสดสุทธิ 7,167 ล้านบาท มีหนี้สินค้างชำระ 55,709 ล้านบาท แยกเป็นหนี้พันธบัตร 17,600 ล้านบาท หนี้เงินกู้สถาบันการเงิน 24,702 ล้านบาท หนี้เงิน ชดเชยตรึงราคาค้างชำระ 1,627 ล้านบาท หนี้ชดเชยราคาก๊าซ LPG 11,510 ล้านบาท หนี้เงินค้ำประกันอื่นๆ 159 ล้านบาท ดอกเบี้ยค้างจ่ายประจำเดือน 111 ล้านบาท ฐานะกองทุนน้ำมันสุทธิติดลบ 48,542 ล้านบาท

มติของที่ประชุม

1. ที่ประชุมรับทราบ

เรื่องที่ 8 การปรับค่าไฟฟ้าตามสูตรการปรับอัตราค่าไฟฟ้าโดยอัตโนมัติ (F_t) และแนวโน้มนำค่า F_t ในระยะต่อไป

สรุปสาระสำคัญ

1. ค่าไฟฟ้าที่การไฟฟ้าเรียกเก็บจากผู้ใช้ไฟฟ้า ประกอบด้วย 3 ส่วน คือ (1) ค่าไฟฟ้าฐาน กำหนดขึ้นภายใต้สมมติฐานความต้องการใช้ไฟฟ้า ราคาเชื้อเพลิง อัตราแลกเปลี่ยน และอัตราเงินเฟ้อในระดับหนึ่ง ซึ่งจะมีการปรับทุก 3-5 ปี โดยค่าไฟฟ้าฐานเฉลี่ยปัจจุบันเท่ากับ 2.25 บาท/หน่วย (2) ค่าไฟฟ้าตามสูตร การปรับอัตราค่าไฟฟ้าโดยอัตโนมัติ (F_t) คำนวณจากค่าใช้จ่ายด้านเชื้อเพลิงและค่าซื้อไฟฟ้าที่เปลี่ยนแปลงไปจากค่าไฟฟ้าฐาน และ (3) ภาษีมูลค่าเพิ่ม คิดในอัตราร้อยละ 7 ของมูลค่าไฟฟ้ารวม โดยการไฟฟ้าทั้ง 3 แห่ง ได้มีการเก็บค่า F_t ตั้งแต่เดือนตุลาคม 2535 เป็นต้นมา และสูตร F_t มีการปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้มีความเหมาะสมหลายครั้ง ซึ่งสูตร F_t ตั้งแต่เดือนตุลาคม 2548 เป็นต้นมา จะเปลี่ยนแปลงตามค่าใช้จ่ายด้านเชื้อเพลิง และค่าซื้อไฟฟ้า

2. การเปลี่ยนแปลงค่า F_t ที่เพิ่มสูงขึ้นในช่วงที่ผ่านมา เป็นผลมาจาก (1) สถานการณ์ราคาเชื้อเพลิงที่เพิ่มสูงขึ้น โดยเฉพาะราคาก๊าซธรรมชาติที่เป็นเชื้อเพลิงหลักในการผลิตไฟฟ้า และ (2) ข้อจำกัดต่อก๊าซธรรมชาติและปริมาณก๊าซธรรมชาติ ทำให้ต้องมีการผลิตไฟฟ้าจากน้ำมันเตาและน้ำมันดีเซลที่มีต้นทุนการผลิตไฟฟ้าสูงเพิ่มขึ้น ทั้งนี้ ค่า F_t ที่เรียกเก็บจากผู้ใช้ไฟฟ้าในปัจจุบัน (เดือนตุลาคม 2549 - มกราคม 2550) เท่ากับ 78.42 สตางค์/หน่วย ลดลงจากช่วงก่อนหน้า จำนวน 7.02 สตางค์/หน่วย เป็นผลมาจากความต้องการใช้ไฟฟ้าที่ลดลง และการจ่ายไฟฟ้าเข้าระบบของโรงไฟฟ้าถ่านหินเอชเอ็นบีแอลซีพี ในเดือนตุลาคม 2549 ส่งผลให้ค่าไฟฟ้าเฉลี่ยที่เรียกเก็บจากประชาชนลดลงจาก 3.10 บาท/หน่วย เป็น 3.04 บาท/หน่วย หรือลดลงประมาณร้อยละ 2.06

3. การประมาณการค่า F_t สำหรับการเรียกเก็บในเดือนกุมภาพันธ์ - พฤษภาคม 2550 ในเบื้องต้นคาดว่าจะอยู่ในระดับ 87.14 สตางค์/หน่วย เพิ่มขึ้นจากปัจจุบันเท่ากับ 8.72 สตางค์/หน่วย อย่างไรก็ตาม ได้มีการดำเนินการเพื่อลดผลกระทบของค่า F_t ดังนี้

3.1 ประสานงานกับกรมชลประทาน เพิ่มการผลิตไฟฟ้าจากโรงไฟฟ้าพลังน้ำจำนวน 422 ล้านหน่วย

3.2 เลื่อนกำหนดการจ่ายไฟฟ้าก่อนการจ่ายไฟฟ้าเข้าระบบเชิงพาณิชย์ (Pre COD) ของโรงไฟฟ้าถ่านหินเอกชนบีแอลซีพี ให้เร็วขึ้น 15 วัน เป็นวันที่ 1 ธันวาคม 2549 เพิ่มการผลิตไฟฟ้าจากถ่านหินนำเข้าจำนวน 324 ล้านหน่วย

3.3 ให้บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) เร่งรัดการนำก๊าซธรรมชาติจากแหล่ง JDA-A18 (Early Gas) เข้าใช้งานเร็วขึ้น 1 เดือน เป็นเดือนพฤษภาคม 2550 เพิ่มการผลิตไฟฟ้าจากก๊าซธรรมชาติจำนวน 526 ล้านหน่วย

อย่างไรก็ตาม เนื่องจากก๊าซธรรมชาติแหล่งภูฮ่อมเลื่อนกำหนดแล้วเสร็จล่าช้ากว่าเดิม 15 วัน เป็นวันที่ 16 พฤศจิกายน 2549 และปัจจัยอื่นๆ ทำให้การผลิตไฟฟ้าจากน้ำมันเตาในช่วงเดือนตุลาคม 2549 - พฤษภาคม 2550 ลดลงได้เพียง 721 ล้านหน่วย หรือคิดเป็นต้นทุนค่าไฟฟ้าประมาณ 2,224 ล้านบาท ทั้งนี้ จากสถานการณ์ปริมาณน้ำในเขื่อนอยู่ระดับสูงมากในปัจจุบัน และการบริหารต้นทุนการผลิตไฟฟ้าอย่างมีประสิทธิภาพ จะทำให้ค่า F_c ในรอบเดือนกุมภาพันธ์ - พฤษภาคม 2550 ไม่ปรับเพิ่มขึ้นจากปัจจุบัน

มติของที่ประชุม

1. ที่ประชุมรับทราบ

เรื่องที่ 9 ความคืบหน้าในการแก้ไขระเบียบการรับซื้อไฟฟ้าจากผู้ผลิตไฟฟ้าขนาดเล็กมาก (VSPP) และการรับซื้อไฟฟ้าจากผู้ผลิตไฟฟ้าย่อยเล็ก (SPP) ในระบบ Cogeneration

สรุปสาระสำคัญ

1. การรับซื้อไฟฟ้าจากผู้ผลิตไฟฟ้าขนาดเล็กมาก (VSPP)

1.1 กฟน. และ กฟภ. ได้ออกประกาศรับซื้อไฟฟ้าจาก VSPP สำหรับปริมาณพลังไฟฟ้าไม่เกิน 1 เมกะวัตต์ เมื่อวันที่ 10 มิถุนายน 2545 และวันที่ 15 กรกฎาคม 2545 ตามลำดับ สถานภาพการรับซื้อไฟฟ้าจาก VSPP ณ เดือนกันยายน 2549 มี VSPP เสนอขายไฟฟ้าเข้าระบบรวม 96 ราย ปริมาณพลังไฟฟ้าเสนอขาย 16.86 เมกะวัตต์ โดยมีโครงการที่ขายไฟฟ้าเข้าระบบแล้วจำนวน 20 ราย ปริมาณพลังไฟฟ้ารวม 11.02 เมกะวัตต์

1.2 กพข. มีมติเมื่อวันที่ 4 กันยายน 2549 เห็นชอบร่างระเบียบการรับซื้อไฟฟ้าจาก VSPP สำหรับการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน ร่างระเบียบการรับซื้อไฟฟ้าจาก VSPP สำหรับการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานเชิงพาณิชย์ด้วยระบบ Cogeneration และร่างระเบียบว่าด้วยการเดินเครื่องกำเนิดไฟฟ้าขนาน กับระบบของการไฟฟ้าฝ่าย

จำหน่าย สำหรับปริมาณพลังไฟฟ้าขายเข้าระบบไม่เกิน 10 เมกะวัตต์ ตลอดจนได้มอบหมายให้ สนพ. และการไฟฟ้าฝ่ายจำหน่ายดำเนินการในรายละเอียดทางเทคนิค และเอกสารประกอบการออกประกาศรับซื้อไฟฟ้าจาก VSPP เพื่อขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารนโยบายพลังงาน (กบง.) ทั้งนี้ เมื่อดำเนินการแล้วเสร็จให้การไฟฟ้าฝ่ายจำหน่าย เร่งดำเนินการออกประกาศรับซื้อไฟฟ้าจาก VSPP ต่อไป

2. การรับซื้อไฟฟ้าจากผู้ผลิตไฟฟ้ารายเล็ก (SPP)

2.1 คณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ 17 มีนาคม 2535 เห็นชอบการออกระเบียบการรับซื้อไฟฟ้าจาก SPP โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ กฟผ. สามารถรับซื้อไฟฟ้าจาก SPP ที่ผลิตไฟฟ้าโดยใช้พลังงานนอกกรอบแบบ กาก หรือเศษวัสดุเหลือใช้เป็นเชื้อเพลิง และการผลิตไฟฟ้าและไอน้ำร่วมกัน (Cogeneration) ต่อมาการไฟฟ้าทั้ง 3 แห่ง ได้ออกประกาศรับซื้อไฟฟ้าจาก SPP เมื่อวันที่ 30 มีนาคม 2535 จำนวน 300 เมกะวัตต์ และคณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ 9 กรกฎาคม 2539 เห็นชอบให้ขยายปริมาณการรับซื้อเป็น 3,200 เมกะวัตต์ ในช่วงปี พ.ศ. 2539-2543 และให้มีการรับซื้อไฟฟ้าที่ผลิตจากพลังงานนอกกรอบแบบ กาก หรือเศษวัสดุเหลือใช้เป็นเชื้อเพลิงต่อไป โดยไม่กำหนดปริมาณการรับซื้อไฟฟ้า

2.2 รัฐบาลได้ยุติการรับซื้อไฟฟ้าจาก SPP ที่ใช้พลังงานเชิงพาณิชย์เป็นเชื้อเพลิง เนื่องจาก ภาวะเศรษฐกิจที่ตกต่ำตั้งแต่ปี 2540 เป็นต้นมา ต่อมาคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 11 สิงหาคม 2540 เห็นชอบให้มีการรับซื้อไฟฟ้าจาก SPP ที่ใช้พลังงานนอกกรอบแบบ กาก เศษวัสดุเหลือใช้เป็นเชื้อเพลิง และ โครงการ SPP ประเภท Non-Firm ต่อไป โดยไม่กำหนดระยะเวลาและปริมาณ การรับซื้อไฟฟ้าจาก SPP ตั้งแต่ปี 2535 เป็นต้นมา มีผู้ยื่นข้อเสนอขายไฟฟ้าทั้งสิ้น 168 ราย ณ เดือนสิงหาคม 2549 มี SPP ที่ได้รับการตอบรับซื้อไฟฟ้าแล้วจำนวน 112 ราย โดย กฟผ. ได้ลงนามในสัญญาซื้อขายไฟฟ้าแล้วจำนวน 95 ราย มี SPP 78 ราย ที่ขายไฟฟ้าเข้าระบบแล้วมีปริมาณพลังไฟฟ้าเสนอขายรวมทั้งสิ้น 2,333.10 เมกะวัตต์

2.3 กพข. ได้มีมติเมื่อวันที่ 4 กันยายน 2549 มอบหมายให้ สนพ. ศึกษาในรายละเอียด ความเหมาะสมในการเปิดให้มีการรับซื้อไฟฟ้าจาก SPP ระบบ Cogeneration โดยพิจารณาโครงสร้างราคา รับซื้อไฟฟ้า ประสิทธิภาพและความมั่นคงต่อระบบไฟฟ้า และผลกระทบต่อค่าไฟฟ้าของประชาชน

3. ความคืบหน้าการดำเนินงาน

3.1 สนพ. และการไฟฟ้าฝ่ายจำหน่าย ได้ดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องตามมติ กพข. เมื่อวันที่ 4 กันยายน 2549 เรื่อง การขยายระเบียบการรับซื้อไฟฟ้าจาก VSPP แล้ว โดยยังคงเหลือประเด็นด้านค่าใช้จ่ายในการติดตั้งอุปกรณ์ป้องกัน และค่าบริการทางวิศวกรรม ซึ่งอยู่ระหว่างการพิจารณา คาดว่าจะสามารถ นำเสนอ กบง. พิจารณาอนุมัติ และออกประกาศขยายปริมาณการรับซื้อไฟฟ้าจาก VSPP ได้ภายในเดือนพฤศจิกายน 2549

3.2 กระทรวงพลังงานได้พิจารณาแนวทางการส่งเสริมการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน และการส่งเสริมการผลิตไฟฟ้าอย่างมีประสิทธิภาพด้วยระบบ Cogeneration ในการประชุมเมื่อวันที่ 17 ตุลาคม 2549 และได้ข้อสรุปแนวทางเพิ่มเติมจากมติ กพช. ดังนี้

3.2.1 เห็นควรเปิดให้มีการรับซื้อไฟฟ้าจาก SPP ระบบ Cogeneration โดยกำหนดราคารับซื้อไฟฟ้าตามระเบียบ SPP ในปัจจุบัน แต่ปรับโครงสร้างราคาให้แตกต่างกันตามช่วงเวลาของการใช้ (TOU) เพื่อส่งเสริมให้มีการผลิตไฟฟ้าอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ จะมีการพิจารณาปรับปรุงการกำหนดเงื่อนไข ประสิทธิภาพของการผลิตไฟฟ้าในระบบ Cogeneration ให้เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน โดยจะจัดสัมมนารับฟังความคิดเห็นจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง เพื่อนำความเห็นมาปรับปรุงระเบียบการรับซื้อไฟฟ้าจาก SPP ต่อไป

3.2.2 การส่งเสริมการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน เห็นควรกำหนดส่วนเพิ่มราคา รับซื้อไฟฟ้า (Adder) จากราคารับซื้อไฟฟ้าตามระเบียบการรับซื้อไฟฟ้า แยกตามประเภท เชื้อเพลิง โดยมี แนวทางในการให้การสนับสนุนให้ผู้ผลิตไฟฟ้าที่มีปริมาณพลังไฟฟ้าเสนอขายไม่เกิน 10 เมกะวัตต์ ซึ่งขาย ไฟฟ้าเข้าระบบตามระเบียบ VSPF ได้รับส่วนเพิ่มอัตรารับซื้อไฟฟ้าในอัตราราคาที่ และผู้ผลิตไฟฟ้าที่มีปริมาณพลังไฟฟ้าเสนอขายตามสัญญาเกินกว่า 10 เมกะวัตต์ จะเปิดให้มีการประมูลแข่งขันส่วนเพิ่มอัตรารับซื้อไฟฟ้า

3.3.3 การกำหนดสัดส่วนการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน ร้อยละ 5 ของกำลังการผลิตใหม่ของ กฟผ. (RPS) ในปริมาณ 140 เมกะวัตต์ ซึ่ง กฟผ. จะผลิตจากพลังน้ำขนาดเล็ก 80 เมกะวัตต์ โดย กฟผ. จะดำเนินการเอง และจากพลังงานหมุนเวียนอื่นๆ อีก 60 เมกะวัตต์ ซึ่งจะเปิดประมูลแข่งขัน ให้ กฟผ. เร่งดำเนินการออกประกาศเชิญชวนการรับซื้อไฟฟ้างดงกล่าว นอกจากนี้ ให้ กฟผ. พิจารณาปรับลดกำลังการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์ และพลังงานลม เนื่องจากมีต้นทุนสูง และเสนอแผนการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน เสนอ กพช. อนุมัติต่อไป

มติของที่ประชุม

1. ที่ประชุมรับทราบ

เรื่องที่ 10 การพัฒนาและปรับปรุงกฎหมายต่างๆ ของกระทรวงพลังงาน

สรุปสาระสำคัญ

1. กระทรวงพลังงาน มีกฎหมายสำคัญที่เป็นพระราชบัญญัติ จำนวน 6 ฉบับ และประกาศคณะปฏิวัติอีก 1 ฉบับ ได้แก่

1.1 พระราชบัญญัติคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ พ.ศ. 2535 มีคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติทำหน้าที่เสนอแนะนโยบายและแผนการ

บริหารและพัฒนาพลังงานต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อให้การบริหารและพัฒนาพลังงานมีเอกภาพ มีประสิทธิภาพและเป็นไปอย่างต่อเนื่อง

1.2 พระราชบัญญัติการส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน พ.ศ. 2535 เป็นการกำหนดมาตรการ ในการกำกับ ดูแล ส่งเสริม และช่วยเหลือเกี่ยวกับการใช้พลังงาน รวมทั้งการจัดตั้งกองทุนเพื่อพัฒนาและอนุรักษ์พลังงานเพื่อให้การอุดหนุน ช่วยเหลือในการอนุรักษ์พลังงาน

1.3 พระราชบัญญัติการพัฒนาและส่งเสริมพลังงาน พ.ศ. 2535 เป็นการกำหนดอำนาจหน้าที่ของกรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน วิธีการดำเนินงาน และขอบเขตการรอนสิทธิเพื่อดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ รวมทั้งบทกำหนดโทษ การไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย

1.4 พระราชบัญญัติปิโตรเลียม พ.ศ. 2514 ใช้ในการส่งเสริมการสำรวจและผลิตปิโตรเลียม ภายใต้มาตรการควบคุมที่เหมาะสม เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่รัฐ ผู้ประกอบกิจการปิโตรเลียมและประชาชน

1.5 พระราชบัญญัติการค้าน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. 2543 ใช้กำกับดูแลการค้าและการสำรอน้ำมันเพื่อความมั่นคงด้านพลังงาน รวมทั้งการกำกับดูแลเรื่องคุณภาพน้ำมัน

1.6 พระราชบัญญัติควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. 2542 เพื่อใช้กำหนดหลักเกณฑ์การควบคุมการประกอบกิจการน้ำมันเชื้อเพลิง โดยกำหนดมาตรการในการเก็บรักษา การขนส่ง การใช้ การจำหน่าย การแบ่งบรรจุน้ำมันเชื้อเพลิงของคลังน้ำมันเชื้อเพลิง และระบบขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิงทางท่อ

1.7 ประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 28 ลงวันที่ 29 ธันวาคม พ.ศ. 2514 ว่าด้วยการบรรจุก๊าซปิโตรเลียมเหลว และออกหลักเกณฑ์ในการกำกับดูแลให้สถานประกอบการเกี่ยวกับก๊าซปิโตรเลียมเหลว ก่อให้เกิดความปลอดภัย

2. ในการดำเนินการตามกฎหมายได้เกิดปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ได้แก่ องค์ประกอบของคณะกรรมการตามกฎหมายที่ควรปรับปรุง และขอบเขตของกิจกรรมพลังงานให้เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบันและอนาคต โดยมีผลเนื่องจากการปฏิรูประบบราชการปี 2545 และการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของหน่วยงานภาครัฐ นอกจากนี้ ความซ้ำซ้อนของกฎหมายและการบังคับใช้ การใช้อำนาจตามกฎหมายของเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายในบางหน่วยงานที่ควรปรับเปลี่ยน ตลอดจนการปฏิบัติตามกฎหมายที่ควรปรับลดขั้นตอนและระยะเวลาให้ง่าย รวดเร็ว และทันต่อการเปลี่ยนแปลง

3. กระทรวงพลังงานอยู่ระหว่างการปรับปรุงและพัฒนากฎหมายต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งพระราชบัญญัติทั้ง 6 ฉบับ และประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 28 ให้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป ซึ่งเมื่อพระราชบัญญัติหรือกฎหมายฉบับใดมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงแก้ไขแล้วเสร็จสมบูรณ์ กระทรวงพลังงานได้นำเสนอคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติทราบ

มติของที่ประชุม

1. ที่ประชุมรับทราบ
-